

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mării Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2022, în cauza penală în privința lui,

Borșevschi Mihail

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 17.03.2021 – 08.12.2021;

Instanța de apel: 28.12.2021 – 07.06.2022;

Instanța de recurs: 23.08.2022 – 09.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Borșevschi Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi, i s-a numit pedeapsa sub formă de 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85 alin. (1) și art. 87 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit inculpatului Borșevschi Mihail prin cumul parțial de sentințe, adăugând la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 26.03.2021, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, inculpatul Borșevschi Mihail, la data de 07.02.2021, ora 06:00, fără a deține permis de conducere, a condus automobilul de model „Dacia Sandero” cu n/î XXX XXX, pe str. Vasile Lupu, com. Băcioi, mun. Chișinău, astfel fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost

stopat de către angajații INSP al IGP, iar ulterior în timpul documentării a fost supus testării alcoolscopice, cu ajutorul aparatului de model „Drager 5810”, pentru stabilirea stării de ebrietate, în urma căreia s-a constatat că acesta se află în stare de ebrietate alcoolică cu concentrația de alcool de 0,58 mg/l în aerul expirat, totodată fiind prelevată proba cu sânge s-a stabilit o concentrație de alcool de 1,09 g/l în sânge, care în conformitate cu art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Borșevschi Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Sturzu Veceslav, și avocatul Mării Vladimir în numele inculpatului, au declarat apel.

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Sturzu Veceslav, prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea pedepsei stabilite inculpatului Borșevschi Mihail în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, din motivul blândeții ei, judecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînșchis pe un termen de 1 an, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței.

În motivarea cererii de apel acuzatorul de stat a invocat că, deși, instanța de fond a constatat cu certitudine vinovăția lui Borsevschi Mihail, acuzarea consideră că sentința este criticabilă din motivul blândeții pedepsei stabilite. Instanța de judecată, la stabilirea mărimii pedepsei cu închisoarea, deși constată că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, anterior a săvârșit o infracțiune similară, continuă să aibă un comportament antisocial, s-a eschivat de la executarea pedepsei penale sub forma 134 ore muncă neremunerată în folosul comunității, nu sunt careva circumstanțe atenuante, în mod contradictoriu aplică limitele minime ale pedepsei închisorii sub formă de 3 luni.

Mai mult, la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de judecată nu a luat în considerație existența circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară”.

În acest sens, conchide că instanța de judecată, nu a apreciat corect personalitatea inculpatului, starea de recidivă, existența circumstanțelor agravante, iar ca urmare a aplicat o pedeapsă inechitabilă. Eschivarea inculpatului de la judecată, denotă că personalitatea acestuia se caracterizează

negativ, iar aplicarea pedepsei în limitele minime ale închisorii - este inoportună.

Prin urmare, acuzarea insistă că, circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Borșevschi Mihail, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, în penitenciar de tip semiînchis, cu executarea reală a acesteia, din care motive, se apreciază că aplicarea unei asemenea pedepse va atinge scopul pedepsei penale.

3.2. Avocatul Mării Vladimir în numele inculpatului, prin apelul declarat a solicitat repunerea în termen și admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în privința lui Borșevschi Mihail, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea aplicării pedepsei, prin care să se stabilească o pedeapsă non privativă de libertate - munca neremunerată în folosul comunității, și anularea măsurii preventive arestul preventiv, inculpatului Borșevschi Mihail.

În motivarea apelului avocatul a indicat că, instanța de fond eronat a soluționat cauza penală aplicând în privința lui Borșevschi Mihail o pedeapsă cu închisoarea și cumulând parțial sentințele din 26.03.2021 și 08.12.2021, fapt ce a dus la individualizarea greșită a pedepsei penale.

Primar, constată faptul că cauza penală soluționată cu sentința din 08.12.2021 s-a aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani în perioada 18.03.2021 - 08.12.2021. În această perioadă pe rol în Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani se afla și cauza soluționată cu sentința din 26.03.2021. Deci, în conformitate cu prevederile art. 351, 42, 43 Cod de procedură penală, ambele cauze penale urmau a fi conexate, astfel încât să fie soluționate cu o singură hotărâre, și o singură pedeapsă penală, care nu ar fi agravat situația condamnatului, or, reieșind din faptul recunoașterii vinovăției pe ambele cazuri, se putea aplica o pedeapsă cea mai lejeră, munca neremunerată în folosul comunității. Însă în rezultatul erorii instanței de fond, se constată o îngrădire și lezare a dreptului condamnatului de a fi judecat printr-o singură procedură, o singură sentință.

Secundar, nu este de acord cu mecanismul de aplicare a prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, care stipulează că dacă după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pe caz, la data comiterii infracțiunii din 07.02.2021 (sentința din 08.12.2021), în privința lui Borșevschi Mihail nu era pronunțată careva sentință, cu atât mai mult sentința din 26.03.2021, invocată de instanța pe caz la

individualizarea pedepsei și argumentarea stabilirii unei pedepse cu închisoarea și executarea reală.

Ulterior, nu este de acord cu faptul că instanța de fond a stabilit lipsa circumstanței excepționale, cu toate că în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Sentința fiind pronunțată la 08.12.2021 a fost adusă la cunoștința membrilor familiei inculpatului Borșevschi Mihail prin intermediul serviciilor Poșta Moldovei la data de 30.12.2021 la domiciliu, însăși inculpatul aflându-se peste hotarele Republicii Moldova la muncă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2022, au fost admise apelurile procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Sturzu Veceslav, și a avocatului Mării Vladimir în interesele inculpatului, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată parțial sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2021, în partea laturii penale și în această parte pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care lui Borșevschi Mihail recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) și art. 87 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit inculpatului Borșevschi Mihail, prin cumul parțial de pedepse la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 26.03.2021, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel pentru a decide în sensul dat a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale, astfel cercetând și analizând în ansamblu probele cauzei penale prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, permit instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Borșevschi Mihail a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere. Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de inculpatul Borșevschi Mihail încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator

administrat.

Sentința primei instanțe a fost contestată doar în partea individualizării pedepsei penale.

Instanța de apel a considerat întemeiată soluția instanței de fond privind recunoașterea inculpatului Borșevschi Mihail vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 3 luni închisoare, însă, ținând cont că, inculpatul Borșevschi Mihail a fost declarat vinovat și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, urma ca în termenul pedepsei să fie inclusă durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe, astfel, că instanța greșit a aplicat prevederile a art. 85 alin. (1), or, urma a fi aplicat art. 84 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel reținând gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, de personalitatea inculpatului Borșevschi Mihail și anume că, nu este la prima abatere de la legea penală, comițând a doua oară o infracțiune similară și anume, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, pentru care a fost condamnat la pedeapsa sub formă de 134 ore muncă neremunerată în folosul comunității, a comis infracțiunea având împlinită vârsta de 18 ani, dar nu avea vârsta de 21 de ani, instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 87 alin. (1) Cod penal și i-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare.

Prin urmare, instanța de apel a notat că infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, fiind lipsit de acest drept, săvârșită repetat de către inculpat atentează la siguranța traficului rutier, or, acesta anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 26.03.2021, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 134 (una sută treizeci și patru) ore, prin urmare, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

La emiterea deciziei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mării Vladimir în numele inculpatului, care invocând incidența pct. **6)** și **10)** a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2022, în cauza penală de condamnare a lui Borșevschi Mihail care a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu pronunțarea

unei noi hotărâri în partea aplicării pedepsei, prin care să se stabilească o pedeapsă non privativă de libertate - munca neremunerată în folosul comunității, cu anularea măsurii preventive arestul preventiv, inculpatului Borșevschi Mihail.

5.1. În motivarea recursului ordinar declarat a invocat că soluția și mecanismul prin care s-a aplicat pedeapsa cu închisoarea nu este corect, iar instanța de apel a constatat eronat aplicarea de către instanța de fond a prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal (Aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe), considerând necesar a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal (aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni), or potrivit art. 33 alin. (1) Cod penal, se consideră concurs de infracțiuni săvârșirea de către o persoană a două sau a mai multor infracțiuni, dacă persoana nu a fost condamnată definitiv pentru vreuna din ele.

Menționează, dacă după pronunțarea sentinței persoana condamnată este vinovată (dar nu condamnată) și de comiterea unei alte infracțiuni, săvârșită înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, suntem în prezența unui concurs de infracțiuni și pedeapsa se stabilește conform regulilor prevăzute în art. 84 alin. (4) Cod penal.

Dispozițiile art. 84 Cod penal sunt de fapt niște reguli de care trebuie să se călăuzească instanța de judecată la aplicarea pedepsei inculpatului pentru săvârșirea a două sau a mai multor infracțiuni aflate în concurs.

La caz, la data comiterii infracțiunii din 07.02.2021 (sentința din 08.12.2021), în privința lui Borșevschi Mihail nu era pronunțată o careva sentință, cu atât mai mult sentința din 26.03.2021 (pentru fapta comisă la data de 31.12.2020), invocată de instanța la individualizarea pedepsei și argumentarea stabilirii unei pedepse cu închisoarea și executarea reală.

Consideră că soluția corectă ar fi condamnarea la pedeapsă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe ambele cauze, cu executare separată.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra

inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Conform practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit textului recursului ordinar declarat, avocatul invocă incidența pct. 6) și 10) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, fiind indicate temeiurile de recurs sub aspectele că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal constată că deși, avocatul Mării Vladimir, potrivit textului recursului declarat, a semnalat temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu a concretizat care din temeiurile pct. 6) le pune la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă acestea, or alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă, mai mult în conținutul cererii nu expune nici o argumentare în susținerea respectivului, fiind invocat formal, iar instanța de recurs nu este competentă să-l completeze din oficiu și prin urmare, temeiul de casare invocat nu-și găsește confirmarea și urmează a fi respins.

Totodată, reieșind din motivarea recursului declarat, avocatul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalându-se temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, *în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă nu este de acord cu pedeapsa definitivă apreciată de instanța de apel, potrivit art. 84 alin. (4) și art. 87 alin. (1) Cod penal,

sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, considerând oportună condamnarea inculpatului Borșevschi Mihail, la pedeapsa de muncă neremunerată în folosul comunității, pe ambele cauze, cu executare separată.

Verificând materialele dosarului în raport cu alegația precum că individualizarea pedepsei a avut loc contrar prevederilor legale, se constată că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal în coraport cu art. 364¹ Cod de procedură penală și prevederile art. 84 alin. (4) și art. 87 alin. (1) Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Se atestă că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Borșevschi Mihail a săvârșit infracțiunea imputată lui, stabilindu-i o pedeapsă proporțională în raport cu infracțiunea comisă, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Opozant argumentelor invocate de către recurent precum că pedeapsa definitivă eronat a fost aplicată potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, Colegiul notează că conform art. 84 alin. (4) Cod penal, se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, în acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

În speță, inculpatul Borșevschi Mihail, a fost declarat vinovat și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, urmând ca în termenul pedepsei să fie inclusă durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe. Astfel, reținând gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, personalitatea inculpatului Borșevschi Mihail și anume că, nu este la prima abatere de la legea penală, comițând a doua oară o infracțiune similară și anume, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, pentru care a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 26 martie 2021, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 134 (una sută treizeci și patru) ore, a comis infracțiunea având împlinită vârsta de 18 ani, dar nu avea vârsta de 21 de ani, instanța de apel corect a aplicat prevederile art. 87 alin. (1) Cod penal și i-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare.

Astfel, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în termenii specificați în dispozitivul deciziei.

În acest sens Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului Borșevschi Mihail este corectă, echitabilă și proporțională faptei comise, numită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Colegiul penal reține că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza

Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa definitivă aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

8. Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mării Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2022, în cauza penală în privința lui *Borșevschi Mihail xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **09 decembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie